

De actrices van Toneelgroep Zaanlands Lyceum zijn verwonderd...

Alice in Grotemensenland is pleidooi voor de onbevangenheid

Het Zaanlands Lyceum pakt deze dagen uit met het stuk 'Alice in Grotemensenland'. Deze variant op 'Wonderland' is een aanklacht tegen volwassen worden.

Een grauwe, grijze wereld waar geen ruimte is voor verwondering. Een wereld van stress en presteren. Waarin je iedere dag hetzelfde doet. Sááj. „Dit stuk is eigenlijk een pleidooi voor de onbevangenheid van de jeugd”, vertelt Rick Nanne van Toneelhuis Theatermijn, die de regie voor zijn rekening heeft genomen. „Ik zie het thuis ook aan mijn kind van 2 jaar oud. Elke dag is een nieuw avontuur, het heeft plezier om de kleinste dingen. Daar ben ik als volwassene best weleens jaloers op.”

Alice is een totaalproductie van de leerlingen. De kostuums zijn door scholierenhanden vervaardigd. Nanne: „We hebben vijf actrices die Alice spelen, want die groeit, onvermijdelijk, op in het stuk. Dus hebben we meerdere

kleren voor haar gemaakt, van kleine-meisjespakje tot omajurk.” Ook de muziek komt van de leerlingen. Gitaren, keyboards, viool en zang begeleiden Alice in haar tocht naar volwassenheid. En in dit moderne tijdsgewricht is ook de cinema nooit ver weg: stop-motion-filmpjes van de lyceïsten verlevendigen Alice' verhaal.

Grotemensenwereld

Rick Nanne over het stuk: „Alice is meer dan een leuk verhaal. Als je goed kijkt, is het helemaal niet leuk. Alice wordt geconfronteerd met alle personages uit Wonderland. Langzaam maar zeker transformeren al die saaie grote mensen in die wonderlijke figuren. De voorstelling speelt zich af in de grotemensenwereld. Waar Alice eigenlijk niet in thuis hoort, die ze niet snapt. Alice wordt door iedereen in Wonderland uitgeoeterd. Ze moet sterker worden om in die grotemensenwereld

Toneel

Toneelgroep Zaanlands lyceum speelt 'Alice in Grotemensenland' Donderdag 6 en vrijdag 7 juni in het Zaantheater in Zaandam. Aanvang: 19.30 uur.

mee te kunnen. Haar eigen naïviteit is haar grootste valkuil. Pas bij de koningin komt zij voor haarzelf op en zeg zij wat ze werkelijk denkt. De koningin die eigenlijk het grootste gevaar is, omdat zij bij iedereen die haar tegensprekt de kop eraf hakt.”

Tragiek

Nanne heeft het oorspronkelijke stuk van eind negentiende eeuw, bewerkt naar het heden. „Het stuk speelt zich af in een fabriek waar wetten worden gemaakt. De boze koningin uit het origineel is hier de strenge directrice van het bedrijf. Van de pijprokende *stonede* rups heb ik een repromedewerker gemaakt, die leeft in de dampen van het kopieerapparaat. We raken met het stuk de tragiek aan van het feit dat we nu eenmaal ouder worden. De koningin heeft in haar rijk iedereen verboden te groeien. Zij moet ook ooit jong geweest zijn en haar onbevangenheid zijn verloren.”

De jonge acteurs zijn enthousiast over het project. Reese Rutgers: „Je leert in korte tijd acteren. Hoe je je gezicht moet trekken bij een emotie. En het is ook heel gezellig, je maakt zo weer nieuwe vrienden. Ik speel Alice, als ze 18 jaar is. Soms herken ik mezelf er wel in omdat ik ook wel eens rare dingen mee maak, of niet wist dat iets wel kon. En ik vind het geweldig dat we hiermee in het Zaantheater mogen optreden.”

Lara Meijer speelt de boze koningin: „ik ben van nature niet boos dus ik vind het heel leuk om nu het tegenovergestelde te spelen. Ik heb geleerd dat ik gewoon moet doen en niet bang te zijn. Aan het begin vond ik het spannend maar nu niet meer.”

...en zien op naar wat komen gaat.